

“ఏది చీకటి, ఏది వెలుతురు?”

ఈ శ్లో ౯

పగలల్లా నాలుగు గోడలమధ్య పనిచేసిన విసుగుచే మనకచీకటి సమయానికి మబ్బులావరిస్తున్న ఆకాశంకంటే ఆడాబాలో మూర్ఖుని వాతావరణ పరిస్థితులు చర్చిస్తున్నాం నేనూ చందూ కలిసి. చందూకి, ఆనలు, దీపావళి ప్లానును యీ మబ్బులు ఎక్కడ తల్లక్రిందలు చేస్తాయో అని భయం. ఒక వారంనుండి రాత్రి వగలూ అవస్థ పడి, యూనివర్సిటీ పరీక్షలకి కూడా పడని తాపత్రయంతో కట్టిన బాణసంచా అంతా దీపావళి నాటిరాత్రి జరుగబోయే పోటీల్లో ప్రయోగించే సావకాశం యిస్తాయో యివ్వవోనని తెగతిట్టి పోస్తున్నాడు మబ్బుల్ని—నాకు దీపావళిమీద మోజుతక్కువ—

‘నింపుందిరా సకదా పడడానికి— పరిస్థితులు ఏమీ బాగులేవు— ఎటుచూసినా. యిట్టోగాని, పోటీలోగాని, నేకంలోగాని సంభ్రష్టి పడడానికి కావలసిన దొక్కటిలేదు. ఏదో కృత్రిమంగా డా— డూం— అనిపిస్తే ఛాత్రాసూచనలు దా ఏమిటి?’ అంటారు నేను.

‘ఏరా, నువ్వో సన్యాసిగాడివి బోగన్యూవు. ఏ సామలయాలలో బో— నువ్వు నేనూ కూడా సుఖపడతాం. దేశంలో ఏవో, ఎక్కడో చిక్కులున్నాయని ప్రాణాలు బిగబట్టుకుని కూర్చోమంటావా? ఆనలు రాజకీయాలకీ మనకీ యీత ముడి ఎందుకురా? నాయకులేదో కిదా మీదా పడుతున్నారకుదా; వేదాంతం ప్రతి విషయంలోకీ తీసుకురాకు—కొసకీ నువ్వో వచ్చి సినీక్కువై పోతావేమోనని నాభయం’ అన్నాడు విసురుగా.

వీడేమో విడిసింపుకునే స్థితిలోలేడు. అదిగాక యిప్పుడు వీడితో నాదనకీ నాకు ఓసికకూడా లేదు. అందుచే ఆ విషయం వదిలిపెడుతూ ‘యిప్పుడు బలవంతం ఏమీలేదుగాని’ అని నేననబోతూండే సరికి ‘డాం’ అని పెద్దశబ్దమయింది. ఇద్దరం తుళ్లిపడ్డారు.

‘ఆటంబాంబులోయ్! మన యింటెదురు మేడ గల కంట్రాక్టరుగారు ఆటంబాంబులు కొన్నారు. వారంరోజుల్నుంచి జువ్వలు తెగకాలుస్తున్నారు. ఎన్నికట్టాడో ఏమిటో!’ అన్నాడు చందూ.

‘అవును—అయన కాకపోలే యింకెవరు కాలిస్తారు? చీకటి బజారులో గడించిన పాపపుచీకటిని యీ వెలుతుర్ల మధ్య కనపడకుండా చేదామని ప్రయత్నం కాబోలు. ఇన్నాళ్లూ సారా కొట్ల మీద దిట్టగా గడిచాడు. మద్యపాన నిషేధం కదా—ఇకముం దేమిచేస్తాడో పాపం’ అన్నాను.

‘వార్ టైమ్లో కంట్రాక్టరుగా స్థానం సుపాదించాడు గదా. ఈ వుద్యోగం తామగనూపటిది. 99 రకాలుగా భనార్లనకీ అవకాశం వుంటుంది. పోనీగాని—చెప్ప! ఈ రోజుల్లో న్యాయానికి దారి వుందా? చేవవున్నాడు న్యక్షక్తివల్ల వైకే రాగలుగుతున్నాడా? వై అంతస్తులో మనవ డేవడేనా వుంటే జుట్టుపట్టుకుని వైకే లాగుతాడు. ఏదో అవస్థపడి గడించాడు—గడించకపోతే యీ ప్రపంచంలో యిప్పుడు బతకలేం. అటుపటి వంశ్లే ప్రయోజకులని గౌరవం. మన మొహాలు ఎవడేనా చూస్తాడా చెప్ప’ అన్నాడు విడివాదం లోకి దిగి చందూ.

‘అవునురా అబ్బాయీ, అవును. నువ్వు చూడు ఎక్కడేనా తలపాగా వెయ్యడానికి’ అని నేనంటూండేసరికి ‘టాగు’, ‘టంగు శబ్దాలు వినబడ్డాయి. ‘ఫైర్ యిజిస్టు’ అన్నాడు చందూ రోర్లుమీదకి తోంగిచూస్తూ.

‘దీపావళి వచ్చేసరికి బీదవాళ్ళ గుండెలు బిక్కుబిక్కుమంటాయి. పాకల్లో వుండేవాళ్ల యీ నాలుగురోజులూ నిద్రపోరు. ఈ పూరికి దాపరించిన నీటికరువు మరీబాధ— కలవాళ్ళ పిల్లలు రకరకాల టపాకాయలు కాలుస్తూంటే—పాపం— బీదవాళ్ళపిల్లలు గుడ్లపచ్చెప్పి చూస్తూంటారు— కాలంతూండే దొక్కలతో నువ్వు ఎన్ని చెప్ప’—

యిలాంటివోజాల్లో యీ పండుగలు మనోగోప్పగా చెయ్యడానికి ఏమీ అర్థంలేదురా' అన్నా కొంచెం పట్టుదలగా.

చందూ కొంచెం తగ్గాడు. మాట్లాడించి మనస్సును మళ్ళీ మబ్బుల్లోకి మరల్చాడు. వాడికి రాజకీయవాదాలంటే అంతయిష్టంలేదు. వాడి వుద్దేశంలో కొంచెం సీరియస్ గా వాదించే విషయం అంతా రాజకీయమే. రాజకీయాలు రాజ్యం ఏలే వాళ్ళకి వదలిపెట్టి మనగొడవేదో నునం చూసుకుందామంటాడు. మనకీ రాజకీయాలకి సంబంధం మనకి నచ్చినవాళ్ళకి ఓటు వెయ్యడం వరకే నంటాడు. నచ్చడానికి వాడి కొలతలు చాలా సూటి ఆయినవి. మంచివేషభాషలు, మింగేస్తాన్, తెల్లారేసరికి అంతా తల్లకిందులు చేసేస్తాన్ అనే దబాయింపుగల సాలిక, నుంచి ఓపిగ్గా విరామాలేని పర్యటనం చేసేకాలు-యివి వుంటే చాలు. ఇంతకుమించిన లోతుకిపోవడం వాడికి యిష్టంలేదు. ఈబాపతు చాయకుడు మా వాడివద్దగిరి ఓటు సంపాదించి తీరుతాడు. ఇంత క్లుప్తంగాచెప్పే 'కాదని' బుకాయుస్తాడు గాని, తాత్పర్యంమాత్రం దాంట్లోకే దిగుతుంది. మనం గనక పట్టుదలగా వాడినై-పోసి-అంటే ననుకో-ఎవడికొకవారి యిగోల' అనేస్తాడు. ఎవ్వూమ రేట్ యింటికి వచ్చినప్పుడు తనవోలు ఎక్కించుకోలేదు-మనవాడు ఎక్కడికో పికారు పోయాడని, మునిసిపల్ ఆఫీసుకి వెళ్ళి రిజిస్టరు చేయించుకోరా అంటే-అబ్బా! పోసిరా' అంటాడు. ఇగి పీడికి 'దేశంగొడవ' అంటే వున్నశ్రద్ధ.

'మబ్బులు ముదురుతున్నాయ్-ఎదో కొంప మునిగినట్టు'-చందూ కొంచెం నిరాశగా అంటూండగా కార్యకర్త పట్టుకుని కుర్రాడు వచ్చాడు

'టపాకాయలు కొనుక్కుంటా - ఏమైనా-' అంటూ ననుగుణం నించున్నాడు కుర్రాడు.

'అదా సంగతి-ఇవాళ వేగం వచ్చావు-అంటూ చందూ వాడితో పాపలా యిచ్చాడు. నాపంతు యిచ్చాను. ఒక్కగంతులో పారిపోయాడు. అల్పసంతోషి. ఒక్కక్షణం ఎవరం మాట్లాడతేదు. నేను నాలుగుపక్కలా చూస్తున్నాను— జువ్వల చురచుర ఎంకజోరుగా వుండోనని. మా

యింటిపక్క గదితలుపులవద్ద ఆ కలెక్టర్ రాఫీసు గుమాస్తా చిన్నకొడుకును ఎత్తుకు ముద్దులాడుతున్నాడు. చిరిగి జేబులోంచి పిల్లవాడికి తెచ్చిన టపాకాయలు తొంగిచూస్తున్నాయి. అవన్నీ ఒక జేబులో సరిపోయాయి. పగలల్లా పడిన కష్టంతో తొంగిచూస్తున్న చిందరవందర జుట్టును కొడుకునెత్తుకున్న చేతి ఆనందంతో వెనక్కి సెట్టుకుంటూ— 'నాన్నా- టపాకాయలు యివిగో' అని కొడుకుతో ముద్దుమాటలాడుతూంటే నాకు ఆదోలా అనిపించింది. భార్య వెనకనుండి 'ఎంకవి కొన్నారు' అంది. 'చెండురోజుల తిండిఖర్చుకి సమానం' అన్నాడు అగుచూస్తూ- లోతుగా వున్న కళ్లు ఎర్రబడ్డాయి. ఎర్రబడ్డంవల్లకాబోలు ముందుకు వుబుకుతున్నట్టు కనబడ్డాయి- కంట్రాక్ట్ గారియింటి ముందు లైనుగా కాలతున్న డజను చిచ్చుబుడ్ల కాంతిలో. మనస్సు వికలమైనట్టుంది- ఆ ఆలోచనకి లేచి లోనికెళ్లాడు.

'పిల్లవాడి సరదాకోసం- అంతా కాలుస్తూంటే ఏడుస్తాడని- అంతేగాని మనకి చెండుగేమిటి? రోజు గడవడం దుర్లభంగావుంటే' అని గొణుక్కుంటూ అతనిభార్య వంటిట్లోకి పోయింది.

నేనీ దృశ్యం చూస్తూంటే, మావాడు చెయ్యబోయే టపాకాయల యుద్ధానికి వ్యూహాలు పన్నుతున్నాడు మనోమేఘాలమధ్య. ఆకాశం లోకి జువ్వలు చురచురాపోయి చప్పన ఆరిపోతున్నాయి. ఆనందుమూల నీడపిల్లాడు ఒకమతాబా వెలిగించి కాలిస్తున్నాడు. పాక ఆరుగుమీద కూర్చుని తండ్రి, శల్లి, చంటిచెల్లి చూస్తున్నారు ఆ ముచ్చట. వాళ్ళకి ఒక్కమతాబా వుంది మరి. అదేనా ఎలాగో పండుగకి యజమాని యిచ్చిన డబ్బుల్లోంచి వెట్టి కుర్రాడి కని కొన్నారు. అంతా కూర్చుని మధ్యన వెలిగించారు. మతాబా అంటు మని కాలిపోయింది. పువ్వులు పడ్డంకన్న రెట్టలు వెయ్యడమే ఎక్కువగా వుంది. మూడవంతు కాలి టప్పమని ఆరిపోయింది. బాళబొళామని అందులోంచి యిసుక పడింది.

'ఫీసునింకనే పేనా కాలేదు. మాయమతాబా' అని ఆ కాగితపుగొట్టం అవతల గిరనాటేకాడు. తండ్రి తనభార్య ముఖంలోకి చూశాడు జాలిగా.

'మాయనాయుల జేకు మరకట్టోళ్ళు ఈకుసిం తలూనూ వీదోళ్ళ నెత్తిగొట్టి దోసుకోవాలి' అంది ముఖం వెలవెలబోయిన యిల్లాలు.

'భోజనంచేద్దాంలే, యింక' అన్నాడు చుమా ఆకస్మాత్తుగా. వాడు ఎలాగఅన్నా, నా మనస్సు యీ పండగసారంభానికి దూరపుప్రదేశాల్లో సుప రిస్తోంది గనక ఆకస్మాత్తుగా అన్నట్టే వినపడి తుళ్లి పడిలేచాను.

విశ్రాంతికని డాబాలో చేరితే మరొక అంగో శన. మావాడికి యీ బాధలేం లేవుకనా. వాడి గోల వాడిదే. అలావుంటేనేగాని యీప్రపంచంలో బతకలేమని వాడి సిద్ధాంతీకరణ-పైగా, 'కులాసా కబుర్లు తర్వాత మాసుకుందాం-ముందు ఖానాకి రా' అన్నాడు కుర్రీమీదనుంచి లేస్తూ.

ఇవి నిజంగా కులాసాకబుర్లూ లేక జీవిత సమస్యలూ లేల్పమాటోంది కంప్రాక్టరుగారి యింటిముందు పేలిన 'ఆటంబాంబు'.

గెలుపు సులభము! **గెలవండి రూ 30,000 లు** పోటీ నెం. P.

మొదటి బహుమతి: ఆలోకరెక్టు సమాధానములకు రూ 20,000/-
 రెండవ బహుమతి: మొదటి 3 నెంబర్లు కరెక్టు రూ 8,000/-
 ఎక్కువ ఎంట్రిలు పంపినవారికి రూ 2,000/-

ముగింపు తేది 2-4-49 ఫలితములు 1-4-49

ప్రవేశరుసుము: ఒక ఎంట్రికి 8 అణాలు, మూడు ఎంట్రిలు రు 1.

30

--	--	--	--

ఇచ్చట 5 గళ్లు గలవు. 4 నుండి 8 వరకు మొత్తం 30 వచ్చునట్లు అంకెలను పేర్చుడు. కరెక్టుసొల్యూషన్ పుసుకోట యూనియన్ బ్యాంకులో డిసాజిట్ చేయబడినది.

పోటీ రూల్సుప్రకారము తెల్లకాగితముపై వ్రాసి ఎన్ని కూపన్లు అయినను ప్రవేశరుసు ముతోసనక పంపవచ్చును. ప్రవేశరుసుము: మనియార్డరు ద్వారా కాని, పోస్టల్ ఆర్డరు ద్వారా కాని పంపవలెను. మనియార్డరు ద్వారా పంపిన, నడరు మనియార్డరు రసీదు కూపన్లతో జతపర్చి పంపవలెను. నడరు రసీదు లేకుండా పంపబడిన కూపన్లు అంగీకరింపబడవు. బహుమతులు యిచ్చు విషయములో రూల్సుప్రకారము మేనేజరు తీర్పు ఖాయమైనది; బద్దమైనది. పోటీకి సంబంధించిన ఉత్తరప్రత్యుత్తరము లేనీ నడపబడవు. వసూలయిన మొత్తమునుబట్టి బహుమతులు పంపబడును. బహుమతులీస్తు, సరిఅయిన సమాధానం తెలుసుకొనగోరెడి గారు కూపన్లతో సహా 1½ అణాల స్టాంపు జతచేసి పంపవలెను. కూపను, ఎడ్రెసు, ఇన్స్ట్రక్షన్లలో మాత్రమే వ్రాయండి.

SAIBABA CONCERNS (S. T.)
 SANTHANAPURAM PUDUKKOTTAI, S. I.